

Respectarea principiilor contabile – rețeta imaginii fidele. O perspectivă teoretică asupra contribuției principiilor contabile la atingerea obiectivului raportării financiare - Partea a II-a -

Dr. ec. Claudia Cătălina CIOCAN

Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași

Abstract

This paper explores the significance of the true and fair view, as the main objective of financial reporting to which accounting principles are subordinated, and the relationship between it and all accounting principles, focusing on identifying their contribution to achieving the true and fair view and, simultaneously, the potential conflicts. To address this issue, several interpretations of the true and fair view objective were analyzed together with the way the requirements of each accounting principle contribute to the achievement of this objective. The paper highlights that the true and fair view recipe involves contributions such as aggregating values from different reporting periods, separately reflecting assets and liabilities to prevent hiding part of a company's wealth or masking the risks that the company is facing, accurate, neutral and free from error/omission representation of transactions, establishing an acceptable materiality level that does not allow information to be over contracted or overcrowded with insignificant details, reflecting the economic substance of the transaction instead of the legal one, a realistic and balanced estimation of the risks and value losses, the presentation of past rights and obligations without being limited by their effective settlement date.

Key terms: true and fair view, accounting principles, the quality of information, information objectivity, prudence, timeliness

Termeni-cheie: imagine fidelă, principii contabile, calitatea informației, obiectivitatea informației, prudență, actualitate

Clasificare JEL: M41

To cite this article: Claudia Cătălina Ciocan, *Respectarea principiilor contabile – rețeta imaginii fidele. O perspectivă teoretică asupra contribuției principiilor contabile la atingerea obiectivului raportării financiare (II)*, *CECCAR Business Review*, N° 9/2021, pp. 3-11, DOI: <http://dx.doi.org/10.37945/cbr.2021.09.01>

Continuăm prezentarea începută în numărul anterior al revistei privind contribuția principiilor contabile la obținerea imaginii fidele.

Denumirea și caracteristicile principiului	Modul în care contribuie la obținerea imaginii fidele
Calitatea informației	
✓ Reprezentarea fidelă Nu poate fi asimilată unui principiu/postulat contabil sau unei convenții contabile, ea fiind, alături de relevanță, o caracteristică fundamentală a informației financiare de calitate.	Informațiile financiare nu trebuie să prezinte numai fenomenele relevante, ci este necesar să redea exact fenomenele pe care își propune să le reprezinte, făcând trimitere astfel la conceptul de „reprezentare fidelă”.

Denumirea și caracteristicile principiului	Modul în care contribuie la obținerea imaginii fidele
Calitatea informației	
	<p>Respectarea acestei cerințe contribuie la obținerea imaginii fidele prin asigurarea că rapoartele financiare oferă o prezentare neutră, lipsită de erori și/sau omisiuni.</p>
<p>✓ Contabilizarea și prezentarea elementelor din bilanț și din contul de profit și pierdere ținând seama de fondul economic (principiul prevalenței economicului asupra juridicului)</p> <p>Prevede obligația de a înregistra operațiunile economice în conformitate cu forma lor economică, în detrimentul formei juridice. Acesta este un concept care a fost încorporat în normele contabile în ultimele decenii și a cărui aplicare duce la furnizarea de informații fiabile în situațiile financiare emise de companii.</p>	<p>Acest concept are drept obiectiv împiedicarea denaturării informațiilor atunci când ar trebui reflectate operațiunile a căror formă juridică nu se potrivește cu fondul lor economic. În aceste cazuri, fără a aduce atingere drepturilor și obligațiilor asumate de părți, situațiile financiare trebuie să reflecte adevăratul fond economic al operațiunii, fapt ce duce la reflectarea realității economice.</p>
<p>Exemplu</p> <p><i>Societatea Q are în derulare un contract de leasing financiar încheiat pentru achiziționarea unui utilaj și un contract de prestare de servicii de depozitare și prelucrare încheiat cu societatea Z, care a trimis spre păstrare și prelucrare stocuri de materii prime în valoare de 25.000 lei.</i></p> <p><i>Cele două situații sunt analizate rezultând următoarele raționamente:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Potrivit clauzelor din contractul de leasing, riscurile și beneficiile legate de utilaj au fost transferate societății Q chiar dacă din punct de vedere juridic activul nu este proprietatea acesteia, ci aparține societății de leasing. Din punct de vedere economic însă, utilajul va fi înregistrat în situațiile financiare ale societății Q.</i> • <i>Conform clauzelor contractului de prestare de servicii de depozitare și prelucrare, riscurile și beneficiile legate de aceste stocuri aparțin proprietarului, și anume societatea Z. Astfel, din punct de vedere juridic, stocurile primite spre păstrare și prelucrare nu sunt în proprietatea societății Q, iar din punct de vedere economic, valoarea lor nu se va înregistra în situațiile sale financiare, ci doar extrabilanțier.</i> • <i>Încadrarea utilajului în activele companiei și a valorii stocurilor primite pentru depozitare și prelucrare folosind conturile extrabilanțiere nu permite denaturarea informațiilor, reflectând astfel în mod fidel impactul economic al operațiunilor.</i> 	
<p>✓ Principiul pragului de semnificație</p> <p>Informațiile sunt considerate semnificative dacă omiterea sau prezentarea lor eronată ar putea influența utilizatorii în procesul decizional. Cu alte cuvinte, trebuie avute în vedere următoarele două cerințe: orice element care are o valoare semnificativă trebuie prezentat distinct în situațiile financiare și elementele cu valori nesemnificative de aceeași natură sau similare trebuie însumate.</p>	<p>Stabilirea unui nivel acceptabil al pragului de semnificație contribuie la obținerea unei imagini de ansamblu asupra realității economice a unei întreprinderi, deoarece, pe de o parte, oferă asigurarea că informațiile prezentate nu sunt prea condensate sau prea agregate, făcând dificilă utilizarea lor, și, pe de altă parte, împiedică aglomerarea cu detalii nesemnificative și inutile a situațiilor financiare, fapt ce îngreunează interpretarea lor și totodată poate să ridice semne de întrebare cu privire la realitatea prezentată.</p>

Denumirea și caracteristicile principiului	Modul în care contribuie la obținerea imaginii fidele
Calitatea informației	
<p>Determinarea pragului de semnificație reprezintă un aspect foarte important, atât în contabilitate, cât și în audit. Cu toate acestea, legislația internațională și cea românească deopotrivă nu prevăd un nivel al acestuia, lăsând la latitudinea specialiștilor în domeniu să stabilească dacă o informație sau o situație prezentată poate influența în mod semnificativ deciziile utilizatorilor. (CECCAR, 2019)</p>	
<p>Exemplu</p> <p><i>Cum raportăm o pierdere extraordinară de aproximativ 15.000 euro ce privește un depozit al unei companii distrus în proporție de 60% în urma unor inundații?</i></p> <p><i>Având în vedere cerințele principiului pragului de semnificație, se poate concluziona că pentru o companie mare care înregistrează o cifră de afaceri de circa 10.000.000 euro această pierdere poate fi considerată ne semnificativă, utilizatorii nefiind atât de preocupați de ceva ce reprezintă doar 0,15% din cifra de afaceri. Pentru o companie mică, în schimb, care înregistrează o cifră de afaceri de circa 80.000 euro această pierdere, care reprezintă de altfel aproximativ 19% din cifra de afaceri, este una substanțială, care ar îngrijora investitorii și creditorii deopotrivă. Dacă în primul caz pierderea poate fi prezentată împreună cu alte elemente de natură similară, valoarea lor fiind cumulată, în cazul unei societăți mici, pierderea face obiectul unei consemnări distincte și detaliate care să evidențieze impactul acesteia asupra situațiilor financiare. Observăm că în ambele cazuri stabilirea unui nivel optim al pragului de semnificație asigură o prezentare cuprinzătoare a activității entității, facilitând analiza și interpretarea situațiilor financiare de către utilizatorii interesați.</i></p>	
Prudența	
<p>✓ Principiul prudenței</p> <p>Presupune că la întocmirea situațiilor financiare recunoașterea și evaluarea trebuie să fie făcute pe o bază prudentă, incluzând doar profitul realizat până la data bilanțului, toate datoriile (chiar dacă acestea devin evidente între data bilanțului și data întocmirii acestuia) și toate deprecierile, indiferent de natura rezultatului. În ce privește activele, nu este permisă supraevaluarea lor.</p>	<p>Relația prudenței cu imaginea fidelă este una controversată luând în considerare că, la prima vedere, pesimismul indus de respectarea principiului prudenței și caracterul neutru pe care îl implică imaginea fidelă sunt în dezacord. Lăsând în plan secund pesimismul asociat acestui principiu, este cunoscut faptul că exercitarea prudenței conduce și la transpunerea în raportările financiare a unei părți din riscurile potențiale cu care se confruntă o societate, prin intermediul provizioanelor și al ajustărilor pentru depreciere sau pierdere de valoare. În aceste condiții, rolul prudenței devine confuz, oscilându-se uneori între excluderea sau acceptarea sa cu rezerve. Riscurile existente trebuie abordate cu o prudență moderată, fără constituirea de provizioane/ajustări excesive sau nejustificate.</p>

Denumirea și caracteristicile principiului	Modul în care contribuie la obținerea imaginii fidele
Prudența	
	<p>În conformitate cu reglementările contabile românești care susțin respectarea prudenței cu scopul obținerii imaginii fidele, putem concluziona că exercitarea acestui principiu potrivit normelor și cu bună-credință duce la o estimare realistă și echilibrată a riscurilor la care este expusă o afacere, rezultând o prezentare relevantă, de ansamblu (completă), lipsită de erori, omisiuni și în concordanță cu neutralitatea, fundament al unei raportări financiare de calitate, în măsură să redea fidel realitatea economică.</p> <p>Aplicarea prudenței într-o manieră „creativă” care să implice profitarea de lacunele legislative, opțiunile contabile existente ș.a. conduce la rapoarte lipsite de calitate despre care nu se poate afirma că prezintă fidel realitatea economică.</p>
<p>Exemplu</p> <p><i>În cursul exercițiului financiar 2019, societatea Q este acționată în justiție de un partener de afaceri (compania Z), juriștii considerând că este posibil ca aceasta să piardă procesul și că va trebui să plătească despăgubiri în valoare de 1.875.000 lei, concretizându-se astfel într-un risc ce are potențialul de a genera o datorie în măsură să destabilizeze situația economică. Atâta timp cât estimările indică faptul că probabilitatea ca procesul să fie pierdut este mai mare decât probabilitatea ca acest lucru să nu se întâmple, societatea Q este îndreptățită să recunoască un provizion pentru litigii la nivelul despăgubirilor și cheltuielilor de judecată estimate.</i></p> <p><i>Chiar dacă în anul 2019 valoarea de 1.875.000 lei reprezintă doar o datorie potențială pentru care nu există certitudinea că va fi decontată în viitor, impactul său asupra rezultatului poate fi estimat în mod credibil, în conformitate cu pretențiile de judecată formulate, fapt pentru care prezentarea acestor informații nu face altceva decât să întregească imaginea de ansamblu, contribuind la obținerea imaginii fidele.</i></p> <p><i>La rândul său, în spiritul respectării principiului prudenței și considerând probabilă câștigarea procesului (cu un anumit grad de incertitudine implicat), compania Z nu recunoaște câștigul potențial, evitând astfel să creeze o falsă imagine asupra activelor sale în fața investitorilor actuali și potențiali. Prezentarea unei situații mai rele decât în realitate, spre deosebire de cazul opus, al redării unei situații mai bune, dar marcată de posibilitatea nerealizării, are din acest punct de vedere un grad de încredere mult mai ridicat în fața utilizatorilor, care au imaginea completă a realității economice a întreprinderii și a riscurilor care o înconjoară.</i></p> <p><i>Un aspect foarte important care reiese din cele exemplificate în ceea ce privește acest principiu este evaluarea cât mai credibilă și precisă a riscului în momentul constituirii provizionului, respectându-se atât cerințele prudenței, cât și cele ale obiectivului imaginii fidele.</i></p>	

Denumirea și caracteristicile principiului	Modul în care contribuie la obținerea imaginii fidele
Prudența	
<p>✓ Principiul contabilității de angajamente Implică recunoașterea tranzacțiilor și evenimentelor pe baza documentelor justificative care atestă existența lor atunci când ele au loc, și nu în momentul decontării acestora.</p> <p>✓ Principiul independenței exercițiului Derivat din principiul contabilității de angajamente, acesta presupune recunoașterea și înregistrarea cheltuielilor în același timp cu veniturile cărora le corespund, respectiv cheltuielile și veniturile care sunt legate de o anumită perioadă contabilă ar trebui raportate în aceeași perioadă. Dificultăți apar atunci când unele cheltuieli și venituri sunt angajate pentru mai multe exerciții, caz în care sunt avute în vedere conturile de regularizare de natura cheltuielilor și a veniturilor în avans, cu ajutorul cărora sunt înregistrate creanțele și datoriile aferente exercițiului financiar următor în cadrul exercițiului curent. (CECCAR, 2018)</p> <p>La pct. 53 alin. (2) din Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.802/2014 pentru aprobarea Reglementărilor contabile privind situațiile financiare anuale individuale și situațiile financiare anuale consolidate, cu modificările și completările ulterioare, principiul independenței exercițiului nu mai este recunoscut expres, fiind specificate următoarele: „trebuie să se țină cont de veniturile și cheltuielile aferente exercițiului financiar, indiferent de data încasării veniturilor sau data plății cheltuielilor. Astfel, se vor evidenția în conturile de venituri și creanțele pentru care nu a fost întocmită încă factura (...), respectiv în conturile de cheltuieli sau bunuri, datoriile pentru care nu s-a primit încă factura (...). În toate cazurile, înregistrarea în aceste conturi se efectuează pe baza documentelor care atestă livrarea bunurilor, respectiv prestarea serviciilor (de exemplu, avize de însoțire a mărfii, situații de lucrări etc.)”. Cu alte cuvinte, se poate observa că principiul contabilității de angajamente a luat locul principiului independenței exercițiului.</p>	<p>Spre deosebire de contabilitatea de trezorerie, la baza căreia se află o concepție ultraprudentă ce nu servește intereselor utilizatorilor informațiilor contabile care sunt interesați mai mult de viitor decât de trecut (Matîș <i>et al.</i>, 2005), practicarea contabilității de angajamente și utilizarea conturilor de regularizare (cheltuieli, venituri în avans, facturi nesosite etc.) duc la oferirea unor informații nu numai despre tranzacțiile trecute care au implicat plăți și încasări, ci și despre obligațiile de plată din viitor, respectiv despre drepturile privind încasările viitoare, oferind astfel o imagine completă asupra activității desfășurate de întreprindere.</p>

Denumirea și caracteristicile principiului	Modul în care contribuie la obținerea imaginii fidele
Prudența	
<p>Exemplu</p> <p><i>În luna decembrie 2020, societatea Q execută lucrări de renovare în valoare de 18.000 lei pentru un partener de afaceri, care urmează a fi decontate în martie 2021.</i></p> <p><i>Respectând cerințele contabilității de angajamente, societatea Q recunoaște venitul de 18.000 lei (și implicit profitul) aferent acestei prestații în exercițiul financiar 2020, în conformitate cu data executării lucrărilor, anticipând astfel beneficiile economice viitoare pe care le va genera prestația, și nu în anul 2021, la momentul încasării. Reflectarea veniturilor la momentul facturării și nu la cel al decontării propriu-zise servește intereselor investitorilor actuali și potențiali, furnizându-le acestora o imagine de ansamblu asupra performanței întreprinderii. Recunoașterea veniturilor strict la momentul încasării lor poate fi considerată o exagerare a prudenței, mai ales în condițiile în care entitatea economică nu dă semne de instabilitate financiară, contribuind astfel la formarea unei imagini fără perspective, simplistă, care nu surprinde în totalitate complexitatea activității sale.</i></p>	
Actualitatea	
<p>✓ Principiul intangibilității bilanțului</p> <p>Presupune ca bilanțul de deschidere al fiecărui exercițiu financiar să corespundă cu cel de închidere al exercițiului financiar precedent, în sensul în care modificările de politici, proceduri și metode contabile efectuate în cursul unui exercițiu financiar nu pot fi aplicate retroactiv, iar erorile aferente perioadei precedente sunt corectate pe seama rezultatului reportat, și nu prin modificarea bilanțului de deschidere (caz în care nu se consideră încălcarea a principiului intangibilității).</p>	<p>Acesta asigură o informare corectă și completă a utilizatorilor interesați de activitatea entității (Matiș, 2017) într-o perioadă de timp determinată. Reflectarea corecțiilor erorilor pe seama rezultatului reportat, și nu pe seama rezultatului curent al exercițiului în care acestea au fost identificate, asigură prezentarea realității economice a perioadei curente, corecțiile neputând fi atribuite unor tranzacții sau evenimente ale perioadei.</p>
<p>Exemplu</p> <p><i>În luna iunie 2021, societatea Q constată că nu a fost înregistrată în contabilitate o factură în valoare de 6.500 lei din luna noiembrie 2020.</i></p> <p><i>Având în vedere că situațiile financiare aferente exercițiului financiar anterior au fost întocmite și depuse, aplicarea principiului intangibilității presupune înregistrarea facturii pe seama rezultatului reportat, cu scopul de a asigura o informare corectă asupra evenimentelor desfășurate în exercițiul financiar 2021.</i></p>	
<p>✓ Principiul permanenței metodelor</p> <p>Presupune că o entitate trebuie să aplice în mod consecvent de la un exercițiu la altul metodele și politicile de evaluare, în vederea asigurării comparabilității informațiilor financiare în timp. Modificarea unei metode sau a unei politici contabile are loc fie în cazul în care este cerută prin intermediul unei reglementări, fie în cazul în care actualele metode nu duc la rezultate relevante, credibile și utile în procesul decizional. În cazul necesității schimbării acestora, în notele explicative trebuie prezentate motivele, împreună cu efectele lor asupra raportării financiare.</p>	<p>Ținând cont că metodele și politicile contabile diferite conduc la rezultate diferite, respectarea acestui principiu ajută la sporirea comparabilității și, implicit, a utilității situațiilor financiare, oferind utilizatorilor posibilitatea efectuării de comparații între cifrele prezentate la sfârșitul unui exercițiu financiar și cele de la sfârșitul anului precedent.</p>

Denumirea și caracteristicile principiului	Modul în care contribuie la obținerea imaginii fidele
Actualitatea	
<p>Exemplu</p> <p><i>O companie producătoare de mașini folosește pentru darea în consum a stocurilor metoda LIFO, fiind sfătuită de consultanții financiari să o schimbe cu metoda FIFO.</i></p> <p><i>Conform principiului permanenței metodelor, acest lucru este permis atâta timp cât poate fi dovedit faptul că metoda LIFO nu mai conduce la reflectarea corectă și credibilă a situației stocurilor. Dacă mai departe societatea, care a reușit să justifice modificarea metodei de evaluare într-o primă fază, decide anul următor să revină la metoda LIFO (de exemplu, din rațiuni fiscale), ultima modificare ar fi considerată o încălcare a principiului, ea nemaiputând să o justifice. Se observă așadar că schimbarea metodelor în spiritul respectării acestui principiu nu este interzisă, mai ales dacă are ca scop reflectarea de rezultate cu relevanță și credibilitate sporite, ci ea trebuie să fie justificată și explicată în anexe (prezentarea contextului schimbării și a impactului asupra situației financiare și rezultatelor).</i></p>	
<p>✓ Principiul continuității activității</p> <p>Presupune că entitatea își va continua activitatea în mod normal, fără să o reducă în mod semnificativ sau să intre în stare de lichidare. În funcție de cele două situații în care se poate găsi compania, continuitate sau necontinuitate, există două opțiuni: elementele cuprinse în raportările financiare sunt evaluate la valoarea de piață, valoarea de utilitate (în cazul continuității) sau la valoarea de lichidare (în cazul necontinuității). Atunci când administratorii unei firme au luat cunoștință de unele elemente de nesiguranță legate de anumite evenimente care pot duce la incapacitatea acesteia de a-și continua activitatea, elementele respective trebuie prezentate în notele explicative. În cazul în care situațiile financiare anuale nu sunt întocmite pe baza principiului continuității, această informație trebuie prezentată, împreună cu motivele care au stat la baza deciziei conform căreia societatea nu își mai poate continua activitatea.</p>	<p>Continuitatea activității implică, la rândul său, aplicarea prudenței, permanenței metodelor și a independenței exercițiului. Capacitatea de a acumula venituri și cheltuieli și, prin urmare, reflectarea lor în perioadele de timp corespunzătoare se bazează pe presupunerea că entitatea economică are o speranță de viață care depășește perioada de raportare contabilă. Atâta timp cât acest principiu este respectat, comparabilitatea și credibilitatea raportării financiare sunt asigurate.</p>
<p>Exemplu</p> <p><i>La finalul exercițiului financiar 2020, societatea Q, care activează în industria textilă și de confecții, evaluează o producție neterminată în valoare de 2.050.000 lei (cost de producție). Ca urmare a crizei provocate de coronavirus, care a dus la restrângerea sau chiar la încetarea activității pentru o parte dintre clienții importanți ai companiei și la imposibilitatea achitării creditelor bancare pe termen scurt, respectiv lung, societatea Q întocmește situațiile financiare sub premisa necontinuității activității.</i></p> <p><i>În aceste condiții, pentru producția neterminată va fi stabilită o valoare de lichidare care poate fi mult sub nivelul costului de producție, iar în bilanț trebuie avute în vedere eventualele datorii rezultate ca urmare a posibilelor penalizări, concedieri etc. Se poate observa astfel că ignorarea anumitor evenimente care pot provoca incapacitatea companiei de a-și continua activitatea duce la reflectarea unor valori care nu sunt în măsură să prezinte realitatea economică.</i></p>	

Sursa: Prelucrare proprie după Beke, 2013, pp. 22-25; CECCAR, 2018; CECCAR, 2019; Evans, 2003; Kumor și Mackowiak, 2018, p. 218; Cañibano și Herranz, 2013; Mاتیș, 2017; Melville, 2017, pp. 38-40; Stology et al., 2013, pp. 121-128.

Ionașcu (2003) consideră că nu se poate neglija faptul că există stări mai mult sau mai puțin conflictuale între unele principii contabile și obiectivul imaginii fidele. După cum se poate observa din descrierea fiecărei contribuții în parte, pot fi sesizate stări de divergență potențiale privind relația dintre principiul prudenței și obiectivul imaginii fidele (pe de o parte, susținem ideea conform căreia prudența conduce la surprinderea și evaluarea într-o manieră credibilă a riscurilor ce se manifestă în activitatea unei întreprinderi, ducând la întregirea imaginii de ansamblu asupra tranzacțiilor derulate, iar pe de altă parte, afirmăm că aceasta conduce la o abordare lipsită de neutralitate, care contravine scopului declarat al raportării financiare) și privind influența evaluării pe baza costului istoric asupra reflectării realității economice (menținerea bunurilor în contabilitate la valoarea de intrare fără a ține cont de fluctuațiile de preț are drept consecință, în condiții de inflație sau hiperinflație, prezentarea unor valori care nu corespund realității economice, fapt ce contravine imaginii fidele).

➔ Concluzii

Odată acceptată în reglementările contabile din țările adepse ale sistemului continental, imaginea fidelă a fost asimilată obiectivului raportării financiare și atingerea sa a fost văzută în primul rând prin respectarea principiilor contabile general acceptate și, totodată, a cerințelor privind calitatea informațiilor financiar-contabile.

În lipsa unei definiții clare, universal acceptată de profesioniștii în domeniu, interpretarea imaginii fidele a oscilat între două orientări, una legalistă, conform căreia situațiile financiare reprezintă imaginea fidelă atunci când sunt întocmite în conformitate cu reglementările legale în vigoare, și una economică, ce presupune că situațiile financiare prezintă realitatea economică a societății, deși pentru aceasta nu se mai respectă anumite prevederi.

Se poate concluziona, analizând rolul fiecărui principiu în parte, că rețeta imaginii fidele presupune contribuții precum agregarea valorilor din diferite perioade de raportare cu scopul de a contura o imagine completă asupra istoricului evenimentelor care au modelat poziția financiară a firmei, reflectarea separată a elementelor de activ și de datorii pentru a nu permite ascunderea unei părți din bogăția întreprinderii sau, în cazuri mai puțin fericite, mascarea riscurilor cu care ea se confruntă la fiecare tranzacție, reprezentarea exactă, neutră, lipsită de erori și omisiuni a operațiunilor economice, stabilirea unui nivel acceptabil al pragului de semnificație care să nu permită supracondensarea informațiilor sau supraaglomerarea lor cu detalii ne semnificative, reflectarea fondului economic al tranzacțiilor în detrimentul celui juridic, estimarea realistă și echilibrată a riscurilor și pierderilor de valoare, prezentarea drepturilor și obligațiilor trecute fără a fi limitați de termenul de decontare efectivă al acestora.

Tot în ce privește interpretarea conceptului din perspectivă legalistă, analizând definirea și contribuția fiecărui principiu contabil la obținerea imaginii fidele, pot fi observate stări mai mult sau mai puțin conflictuale între unele principii și obiectivul raportării financiare. Dintre acestea, demne de menționat sunt controversale cu privire la rezultatul evaluării elementelor în situațiile financiare pe baza costului istoric, în detrimentul valorilor curente, și cele referitoare la efectul produs de pesimismul asociat principiului prudenței, analizarea celor două potențiale conflicte reprezentând direcții de cercetare distincte ce fac obiectul unor studii viitoare.

Bibliografie

1. Beke, J. (2013), *International Accounting Harmonization. Adopting Universal Information Methods for a Global Financial System*, Palgrave Macmillan, New York.
2. Cañibano, L. (2006), *El concepto de imagen fiel y su aplicación en España*, Partida Doble, nr. 178, pp. 10-17.
3. Cañibano, L., Herranz, F. (2013), *Principios versus reglas en las normas contables*, Consejeros, pp. 56-62.

4. Ciocan, C.C., Georgescu, I. (2018), *An Analysis of the International Research on the Relationship Between Prudence and True and Fair View in Financial Reporting*, Journal of Eastern Europe Research in Business and Economics, pp. 1-16.
5. Colasse, B. (2009), *Fundamentele contabilității*, traducere de Neculai Tabără, Editura TipoMoldova, Iași.
6. Collet, S.A. (1990), *Imagen fiel y principios contables*, Revista Española de Financiación y Contabilidad, vol. 20, nr. 63, pp. 351-361, <http://dialnet.unirioja.es/descarga/articulo/44001.pdf>.
7. Evans, L. (2003), *The True and Fair View and the "Fair Presentation" Override of IAS 1*, Accounting and Business Research, vol. 33, nr. 4, pp. 311-325.
8. Gómez Ciria, A. (1997), *La imagen fiel y los principios contables públicos*, Auditoria Publica, nr. 12, pp. 45-52.
9. Horomnea, E. (2013), *Dimensiuni științifice, sociale și spirituale în contabilitate. Geneză, doctrină, normalizare, decizii*, ediția a V-a, Editura TipoMoldova, Iași.
10. Horomnea, E., Budugan, D., Georgescu, I., Istrate, C., Păvăloaia, L., Rusu, A. (2016), *Introducere în contabilitate. Concepte și aplicații*, Editura TipoMoldova, Iași.
11. Ionașcu, I. (2003), *Dinamica doctrinelor contabilității contemporane: studii privind paradigmele și practicile contabilității*, Editura Economică, București.
12. Kumor, I., Mackowiak, E. (2018), *Materiality in Accounting and Auditing*, în *Economic and Social Development (Book of Proceedings)*, 32nd International Scientific Conference on Economic and Social Development, pp. 218-225.
13. Mățiș, D. (2017), *Bazele contabilității. Metoda contabilității*, Universitatea Babeș-Bolyai, Cluj-Napoca, <https://econ.ubbcluj.ro/~victor.muller/Download/BC/Curs 2017/BC - Partea III 2017.pdf>.
14. Mățiș, D., Mustață, R., Achim, S., Iosivan, R., Groșanu, A., Berinde, S. (2005), *Bazele contabilității pentru viitori economiști*, Editura Dacia, Cluj-Napoca.
15. Melville, A. (2017), *International Financial Reporting. A Practical Guide*, ediția a VI-a, Pearson.
16. Nobes, C., Parker, R. (2016), *Comparative International Accounting*, ediția a XIII-a, Pearson.
17. Stolowy, H., Lebas, M.J., Ding, Y. (2013), *Financial Accounting and Reporting. A Global Perspective*, ediția a IV-a, Cengage Learning EMEA, London.
18. CECCAR (2018), *Principiile generale de raportare financiară*, CECCAR Business Magazine, nr. 36, <http://www.ceccarbusinessmagazine.ro/principiile-generale-de-raportare-financiara-a3886/>.
19. CECCAR (2019), *Conceptul de prag de semnificație aplicat în contabilitate și audit*, CECCAR Business Magazine, nr. 23, <http://www.ceccarbusinessmagazine.ro/conceptul-de-prag-de-semnificatie-aplicat-in-contabilitate-si-audit-a5049/>.
20. IASB (2010), *Conceptual Framework for Financial Reporting*, <https://ifrs.seo.ir/Admin/FileImageBrowser/GetFile?path=IFRSs%2Fconceptualframework.pdf>.
21. IASB (2018), *Conceptual Framework for Financial Reporting*, <https://www.iasplus.com/en/standards/other/framework>.
22. Legea contabilității nr. 82/1991, republicată în Monitorul Oficial nr. 454/18.06.2008, cu modificările și completările ulterioare.
23. Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.802/2014 pentru aprobarea Reglementărilor contabile privind situațiile financiare anuale individuale și situațiile financiare anuale consolidate, publicat în Monitorul Oficial nr. 963/30.12.2014, cu modificările și completările ulterioare.
24. Regulamentul nr. 704/1993 de aplicare a Legii contabilității nr. 82/1991, publicat în Monitorul Oficial nr. 303 bis/22.12.1993, abrogat.